

SZENT ISTVÁN VÉDNŐKE

Soroksár-Újtelepi Szent István Plébánia lapja

2011 Nyár

Legyetek Istené, visszavonatatlanul

Ismét különleges és felejthetetlen élményben lehetett része az ország minden részéről érkezett zarándokainknak, és plébániánk azon tagjainak, akik részt vettek májusi búcsúikon. Nemcsak az esztétikai szempontokra gondolok – hogy plébániánk udvarát egy szépséges, és autentikus székelykapu ékesíti, hanem főleg az ünnepség lelki vonatkozására. Meghívott vendégünk volt Mátyás Károly székelyudvarhelyi főesperes, aki igazi székely szónoklattal örvendeztette meg, és gondolkodtatta el a

hallgatóságot, mielőtt megáldotta volna a nemzeti összetartozás jegyében felállított kaput. Ünnepi beszédét teljes egészében közöljük, fogadják olyan jó szívvel, amilyen jó szívvel adták! „A Jópásztor vasárnapjának kettős üzenete van. Egyrészt mindannyiunk számára megfogalmaz egy intést, hogy legyünk hitben és szeretetben egyek; másrészt a pásztorokat inti a szolgálatra, hogy a nyájért éljenek és dolgozzanak Jézus Krisztust követve. Az apostoli munkából mindenkinek ki kell venni a részét. Feladat bőven van. Mégha úgy is tűnik, hogy egy jól, gondosan őrzött közösségben élünk, akkor se lehetünk tétlenek. A házuk külsőben kívül és belül is vannak emberek, akikhez hívásunk van: jószóval, imádsággal, az irgalmasság testi és lelki cselekedetével, jó példával. Mindezeket úgy kell tennünk, hogy annak akaratát igyekszünk teljesíteni, Aki minket küldött.

Találkozásunk második apropója, hogy zarándokolni a Máriához jöttünk ide. Örömmel és hálával fordulunk Isten felé, hogy ilyen szép, drága jó édesanyát adott nekünk. II. János Pál pápa Mária nevét ismételte a kórházba menet, amikor merényletet követtek el ellene. Nekünk is szabad ugyanilyen áhitattal ismételtetni a Szűzanya nevét. A magyar nyelvben két

Fotó: Fundák Miklós

szép szó is van az egyik legfontosabb Mária-imádságra: rózsafüzér és szentolvasó. Ez utóbbi nem a megszentelt füzérre utal, hanem az imádságot végző személyre, aki megtanult olvasni a titkokból, amelyeket ez az imádság felénk tár. Nem véletlen, hogy valahányszor megjelent, a Szűzanya Fatimában mindig azt kérte, hogy imádkozzuk a rózsafüzért. Egyik sétám alkalmával egy édesanyára figyeltem föl, aki a homokozó szélén ülve figyelte gyermekét. A kicsi egymás után három-négyféle dallammal énekelgette, dudolászta azt, hogy „édesanyám”, miközben anyja szemmel látható gyönyörűséggel hallgatta. A Szűzanya se veszi rossz néven, ha sokszor kimondjuk: Üdvözlégy Mária.

Egy harmadik oka is van ennek a mai szép ünnepségnek: ez pedig a székelykapu megáldása, amely a magyar testvérek összefonódását jelképezi. Jó, hogy kitaláltattok, jó, hogy megadatott ez az ünnep számunkra. Minden nemzet életében fontos szerepe van azoknak az eseményeknek, amikor visszatekintünk a múltba, hiszen a nemzetet összetartó anyag a közös nyelv, a hit, a közös kultúra, és a múlt megbecsült tetteire való emlékezés. A hazafias nevelés szükségességéről sokat beszélnek határokon innen és

túl, mégsem kapunk határozott választ arra a kérdésre, hogy ki nevezhető igazán magyarnak. Széchenyi gondolatát idézve: mi, magyarok könnyen megérezzük a szép szavaktól, mert keleti fantáziánk csábít minket felrepülni a valóság talajáról, és közben megfeledekezünk a tettekről. Ha mélyen magunkba nézünk, akkor meg kell vallanunk, hogy a magyar kereszténység iszapos víz, és a keresztény erkölcs is csak vendégségbe jár hozzánk. Hiába lobogtatjuk keresztlevelünket, ha a tiszta keresztény cselekedetek hiányoznak az életünk-
ből, ha szegénység, bűnözés, a

családok szétullása, gyermekgyilkosságok festik elénk a nemzethalál rémképét. Nagyon sok múlik azon, hogy milyen vezetői vannak egy országnak. Ha elűzik és elhallgattatják a jószándékú embereket a fontos posztokról, és helyükre nyereszkedőket ültetnek, ezzel kiszolgáltatják a népet külső hatalmaknak. Kossuth szavaival élve: „élni nem fog azon nemzet, mint azon ember sem, kit nem saját életerejére tart fel, hanem csak másoknak gyámolítása”. Tudta ezt István király is, aki a legnagyobb veszélyt ma az ateizmusban, az aranyborjú imádsában látta. Volt egy római kínszék: levágták a büntetett szemhéját, majd szembe ültették a nappal, amitől megvakult. Ha valakit megfosztanak lelki szemhéjától: a hit, a lelkiismeret, az evangélium igazságától, az elveszti az igazság csillagait meglátásának lehetőségét. Magyar népünk István királynak köszönhet, hogy lecsukta a pogányság előtt szemhéjunkt.

Milyen kilátásai vannak ma a magyaroknak? Forduljunk Isten felé, kérve jó pásztorunkat, Jézus Krisztust, hogy ne hagyjon elporladni minket, magyarokat, és legyünk hálásak, hogy bűneink ellenére is gondot visel ránk. Teréz anya egy alkalommal elmesélte, hogy édesanyja milyen nehezen engedte el őt a zárdába, és a lelkére kö-

tötte: „vigyázz, hogy az Istené légy”! A Szűzanya is megkérdezi itt és most tőletek: „gyermekem, te kinek élsz”? Tárjuk ki szívünket Isten felé, az Ő tanítása felé, mert el kell fogadnunk minden törvényét, csak így tudjuk ifjúságunk szívét is meg-

nyitni Isten felé. A fiataloknak látniuk kell, hogy házasságunkat az anyaszentegyház színe előtt kötjük meg, fogadalmunkat komolyan vesszük, és olyan családi életet élünk, amely példa lehet számukra is. A mi hitünk nem lehet amolyan ünnepi öltözék,

amelyet alkalmanként magunkra öltünk. Istenhez tartozunk, visszavonhatatlanul. Ebben kövessük Máriát, Égi Édesanyánkat, és nemzetünk nagyjait. Ezt adja meg nekünk Isten! Ámen.”

„Boldog az a nép, amely tud ünnepelni” (Zsoltárok könyve)

A Nemzeti Összetartozás Napját ünnepeltük június 4-én, a Fatimai Szűzanya Templom kertjében lévő Székelykapunál. Szerettük volna emlékezetessé tenni ezt a napot, ezért hívtunk meg illusztris vendégeket. Jelenlétével megtisztelt bennünket Soltész Miklós államtitkár, Csomós Miklós főpolgármester-helyettes, Kubatov Gábor, Gulyás Dénes és Földesi Gyula országgyűlési képviselők, Orbán Gyöngyi fővárosi képviselő asszony. Soroksár Önkormányzatát Egresi Antal alpolgármester úr és Szimoncsikné dr. Laza Margit Jegyző Asszony képviselte. Örömeinkre szolgált, hogy megemlékezésünkre eljött Hoffmann Pál, Tököl polgármestere.

A műsorban fellépők boldogan, és önzetlenül vállalták a szereplést. Felejthetetlen élménnyel ajándékozták meg az ünneplőket Gulyás Dénes, a Toppantó táncsoport, Csontos Livia és Gyémánt Ádám, Lencse Anna, Sinkovics Krisztián, Fehér Zsuzsanna és Kiss László, a Szent Cecília kórus, és végül, de nem utolsósorban a Kikelet Hagyományörző Egyesület.

Az előkészületek során kellemes meglepetések sorozata ért. Amint az emberek megtudták, hogy milyen ünnepre készülünk, egymás után ajánlották fel segítségüket, kérés

nélkül, önzetlenül. Itt már megvalósult az összetartozás, hiszen mindenki érezte, hogy ez a mi közös ünnepünk. Werner Évák gyönyörű tortát készítettek, Szulyák Tibor a plakátok nyomdai munkálatairól és Tóth Ferencsel a vendéglátásról gondoskodott. Várnagy György készítette a meghívókat, szórólapokat, bögréket. Kocsis Erzsébet és Bátor Gábor székelykapus pólókat ajándékozott a gyerekeknek, Terebesi Ferencről a virágokat kaptuk. A közösség tagjai finomságokat sütöttek, hozzájárulva a szeretetvendégséghez.

Újtelepen már megtapasztaltuk, milyen az igazi összetartozás, hiszen minket, reformátusokat befogadtak katolikus testvéreink, és a templomunk felépüléséig a katolikus templomban tartjuk istentiszteleteinket.

Együtt ünnepeltünk június 4-én. Reformátusok, katolikusok és ateisták. Mindenki, akinek fontos volt ez az ünnep. A trianoni békediktátum napja ezentúl nem lesz gyásznappal. Minden évben együtt fogjuk ünnepelni a magyarság összetartozását a Székelykapunál. Az ország fizikai határának megváltoztatásával és a szégyenteljes 2004. december 5-i népszavazással sem tudták szétválasztani a magyarokat. A hit az, ami összeköt bennünket, és a szeretet, ami összekovácsol. Ha a hitünkkel hegyeket mozdíthatunk el, akkor együtt bármire képesek vagyunk, és elmondhatjuk:

„Hiszek egy Istenben, hiszek egy Hazában, hiszek Magyarországot feltámadásában!”

Preklerné Marton Ilona

Kapu az összefogásra

Állítatott a Nemzeti Összetartozás jegyében és a magyar állampolgárság kiterjesztésének emlékére – ezekkel a szavakkal hirdeti ez a székelykapu összetartozásunkat a határon túli magyarokkal itt, a plébánián, és egész Soroksáron – kezdte üdvözlő beszédét Király Attila plébános. Felidézte, miként határozták el plébániánk tagjai, hogy végiglátogatják az elszakított területeket, majd azt is, hogy a tragikus kimenetelű decemberi népszavazás után hogyan látták meg a fekete szalagot a magyar zászlón a gyergyószentmiklósi templomban. A gyászszalag felkerült a mi templomunk lobogójára is, és figyelmeztetett, hogy dolgunk van, mert nagyon gyenge nemzetünkben az összetartozás érzése. Tavaly végre volt okunk levenni a szalagot, ám ugyanennek a gondolatnak a folytatása lett a székelykapu, ami már pozitív jelentéstartalommal bír, ugyanakkor figyelmeztet feladatunkra. Végül reményét fejezte ki, hogy akár ezen az ünnepségen, akár az emlékmű előtt elhaladva ihletet is kaphatunk ahhoz, hogy mi személyesen mit tehetnénk, hogy erősödjön nemzetünkben az összetartozás érzése. Ezeket a gondolatokat vetettük föl vendégeinknek is, ezekre a kérdésekre kerestük a választ.

Csomós Miklós főpolgármester-helyettes:

-Mit jelentett Önnek személyesen a Nemzeti Összetartozás Napjáról szóló törvénynek az elfogadása?

-Ahogy a beszédemben is elmondtam, olyan városban születtem, amelyet kettéosztott Trianon. Sátoraljaújhelyen azt kellett megélnünk, hogy a városon áthúzódó patak országhatár, noha mindkét partján magyarok élnek. Abszurd élmény volt, ahogy az is, milyen erősen őrizték a határokat, megnehezítve a patakon túl élő magyarokkal a kapcsolattartást. Úgyhogy igen, személyesen is érintett a törvény. Ugyanakkor az Únióba való belépéssel szabad lett az átjárás, a munkaerőáramlás, a kereskedelem, de azért azt nem lehet mondani, hogy tökéletesek a viszonyok. Bízunk benne, hogy hosszú távon ez nekünk, magyaroknak lesz jó.

-Mit tehet egy plébániai közösség, hogy erősödjön a nemzeti összetartozás érzése az emberek lelkében?

-Amit egyébként is, bárki megtehet. Nagyon jó, ha az életünkben szerepel ez a szellemiség: hogy gondolunk a határon túli magyarokra. Nagyon jók a testvérvárosi kapcsolatok, mert ez elősegíti azt, ami kulcsszerepet játszik ennek a gondolkodásnak a megszületésében, elmélyülésében, hiszen állandó személyes kapcsolattartást jelent. Véleményem szerint ez a legfontosabb.

-És vajon mit tehet egy politikus?

A legtöbb, amit a politika tehet, hogy ezt elősegíti.

Egresi Antal, Soroksár alpolgármestere:

-Mit jelentett Önnek személyesen a Nemzeti Összetartozás Napjáról szóló törvénynek az elfogadása?

-Nagyon fontosnak tartom ezt a mai ünnepet, hiszen a trianoni traumát valahogyan fel kell dolgozni. A magyarok nagyon neki tudnak búsulni, persze a törvény elfogadásáig nehéz is lett volna pozitív üzenetet megfogalmazni a 91 évvel ezelőtti történetekkel kapcsolatban. De úgy érzem, ma, itt Soroksáron jelképesen is kinyílt egy kapu, ami a jövőbe, az összefogás felé mutat. Reméljük az emberek rá fognak ébredni arra, hogy enélkül Soroksáron sem boldogulhatunk.

De más értelemben is érint ez az ünnep, hiszen Soroksáron a svábok is megélték egy elszakadást, amikor 1946-ban családokat szakítottak szét.

Az itt élő svábok át tudják érezni, hogy mit jelent a szétszórattatás, és az ebből való felemelkedés.

-Mit tehet egy plébániai közösség, hogy erősödjön a nemzeti összetartozás érzése az emberek lelkében?

- A nemzeti összetartozás kérdésében az egyház elsődleges szerepe a közösségformálásban van. Fontos, hogy jó célokat mutasson föl, jó terveket készítsen, hogy ezekhez csatlakozni tudjanak az emberek. Az összefogáson keresztül alakul ki, úgy gondolom, az összetartozás érzése. Ugyanezért fontos az egyháznak a családokra fordított figyelme, hogy igyekszik a családokat megerősíteni a Szent Család nagyszerű példájának felmutatásán keresztül.

-És vajon mit tehet egy politikus?

-A politika felelőssége is ezért óriási a közösségek támogatásában, legyen az egyházi-, vagy civil kezdeményezés, sportéleti-, vagy kulturális szerepvállalás. Az egymás iránti felelősséget erősíteni alapvető feladatunk.

Orbán Gyöngyi, a FIDESZ fővárosi frakcióigazgatója, fővárosi képviselő, az ünnepség háziasszonya:

-Mit jelentett Önnek személyesen a Nemzeti Összetartozás Napjáról szóló törvénynek az elfogadása?

-Erdélyiként megéltem mindazt a rosszat, és egyébként jót is, amit a kisebbségi lét jelent. A szüleink igen keményen belénknevelték a magyarság-tudatot, és ezzel a mentalitással jöttünk át Magyarországra, és ezt igyekeztem átadni a gyerekeimnek is. Az egész magyar társadalom felé szeretném eljuttatni azt az információt, hogy igenis összetartozunk; az hogy a határokat valamikor valakik ott húzták meg ahol, az nem a mi bűnünk, nekünk ehhez alkalmazkodni kell, és össze kell tartani. Ezért az Összetartozás Napja nekem személyesen nagyon fontos, felemelő volt és meg is hatódtam, amikor megszavazta a Magyar Parlament. „A Magyar Köztársaság Országgyűlése kinyilvánítja, hogy a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok feletti összetartozása valóság, s egyúttal a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme.” Nagyon sokatmondó, és maga a fogalmazása is szívhez szóló.

-Mit tehet egy plébániai közösség, hogy erősödjön a nemzeti összetartozás érzése az emberek lelkében?

-Azt lehet tenni, ami tesz is: Király Attila zseniális összetartó erővel kovácsolja egyé az emberek akaratát a plébániai közösségben, és a határon túl is átnyúlik a tevékenységük. A családommal rendszeresen járunk Székelyföldre, és mi sem hagyjuk ki soha, hogy el ne menjünk valamelyik erdélyi paphoz, lelkészhez. Mi is fontosnak tartjuk, hogy ezek a közösségek összetartsanak, és a legfontosabb az, hogy a fiatal generációt erre ráneveljük.

-És vajon mit tehet egy politikus?

-Tudatosíthatja az emberekben, hogy szánt szándékkal lettek elhallgatva ezek a nemzetünk számára fontos dolgok; és ahhoz, hogy valóban együttérezzünk, összetartozzunk, mindenképpen ezt a vonulatot kell tovább vinnünk. A politikusnak hangot kell adnia, fel kell vállalni ezt az ügyet, ahogy fel is vállalták politikustársaim is, hiszen nagyon szívesen eljöttek, és én is minden örömmel ezen dolgozom.

-Lesz-e jövőre ünnepség? Sikerül vajon hagyományt teremteni?

-Mindenképpen lesz, annál is inkább, mert 2004. június 4-én volt Budapesten az első olyan trianoni megemlékezés, amit én szerveztem, és amelyen a határon túli területek minden jelentős politikusa jelen volt. Akkor kezdődött el kicsit titkosan ez a „mozgalom” számomra: megemlékezés Trianonról, és ennek ez most mindenképpen egy csúcspontja volt. Lesz folytatása, hiszen most már – a törvény megszavazása óta –, nyugodtan mondhatjuk, hogy ez az egyik legnagyobb nemzeti ünnepünk.

Preklerné Marton Ilona, soroksári képviselő, az ünnepség szervezője:

-Mit jelentett Önnek személyesen a Nemzeti Összetartozás Napjáról szóló törvénynek az elfogadása?

-Azóta a bizonyos december 5-e óta úgy érzem, hogy itt valamit tenni kell. Fel kell nyitni az emberek szemét, tudatosítani kell bennük, hogy rosszul döntöttek. És ha rádöbbennek, hogy hiába darabolták szét az országot, lelkileg mi egyek vagyunk, akkor megnyugszom.

-Mit tehet egy plébániai közösség, hogy erősödjön a nemzeti összetartozás érzése az emberek lelkében?

-A Szent István Plébánia közössége mindent megtett, amit meg lehetett tenni.

-És vajon mit tehet egy politikus?

-A politikus megmutathatja az embereknek azt, hogy ezt a munkát is lehet tiszta szívvel, becsülettel végezni. És azért mondtam többször el, hogy nekem azért fontos, hogy egy képviselő hívő legyen, mert egy hívő ember

másképp gondolkodik: egy hívő ember nem tudja becsapni a másikat, odafigyel rá. Én tiszta szívvel meghívtam az önkormányzathoz a polgármester urat, minden képviselőtársamat, és úgy gondoltam, hogy tényleg a Nemzeti Összetartozás Napja lesz a mai, politikai értelemben is, és egy kicsit csalódotok vagyok, hogy nem jöttek el.

-Lesz-e jövőre ünnepség? Sikerül vajon hagyományt teremteni?

-Lesz jövőre ünnepség. Most tanultunk a hibáinkból, és jövőre még szebb, szervezettebb ünnepséget rendezünk. A Nemzeti Összetartozás Napja a következőt jelentette nekem. Amikor Király plébános úr fölkért, hogy szervezzem meg az ünnepséget, úgy gondoltam könnyedén megbirkózom vele. Néhány hét után rájöttem, hogy ez nem is kis feladat! És akkor sorra jelentkeztek ismerősök, barátok, közösségi tagok, hogy segíthetnek-e valamiben. És elkészültek a szép meghívók, felajánlások érkeztek ételre-italra, tortára, ajándék pólóra, bögrére... Amikor úgy láttam, hogy nem vagyok egyedül, és mindenki az ünnepség ügye mellé állt, akkor én már éreztem is, hogy összetartozunk.

Az ünnepséget Péterffy György református lelkész beszéde zárta a következő szavakkal. „Semmire sincs nagyobb szükségünk, mint Isten áldására. Az áldás Isten jelenlétére utal, és ahol Isten jelen van, ott van bűnbocsánat, ott van újrakezdés, és összetartozás. A magyar nemzet megújulása ezért nem elsősorban gazdasági, vagy politikai kérdés, hanem lelki, spirituális kérdés. A magyarság megújulása Isten-kérdés”.

Ezért ne mulasszuk el Isten áldását kérni nemzetünkre, valahányszor átlépünk a székelykapun! szhe

Fontosabb nyári táboraink

Gimnazista tábor: közösen szervezzük négy másik plébániával. Idén a Gerecsébe megyünk, Tarján mellé.

Felső hittanos tábor: első részében Kisoroszi Duna-partján táborozunk és gyakoroljuk a kenu használatát, második felében a Börzsönyben táborozunk Kóspallag mellett.

Alsó hittanos tábor: erdei tábor Börzsönyligeten.

Erdélyi kerékpáros tábor: idén Székelyföldre megyünk Csíkba, Pottyand nevű faluba, innen csillagtúrákat teszünk a Csíki-havasokba, a Hargitára, Csíksomlyóra, Háromszékre.

A képen a pottyandi harangtorony

Nyáridő szentjei

Ma van Szent Iván éjszakája, a nyári napforduló ideje. Ez éppen elég ok a nyárra gondolni, azokra a szentekre, akiknek ilyenkor van az ünnepnapja. A közelmúlt egyik felnőtt hittanóráján tette föl Atya a kérdést, hogy ha a téli napforduló olyan jeles eseményt hoz el, mint Krisztus Jézus megszületése, akkor mi a helyzet a nyári napforduló nagy csöndességével? Nem igazán találtunk jó válaszokat, mert tény, hogy ehhez a naphoz még ma is inkább babonákat kapcsolnak, és az is kérdés még, hogy Keresztelő János eme napja miért maradt nálunk Szent Iván? Az Iván keresztnév nálunk idegen maradt, ahogy a nyári napfordulóra eső ünnepe is, hiszen Keresztelőre nem ezen a napon emlékezünk, hanem augusztus 29-én, fejevétele napján. Keresztelő mártíromsága a magyar történelem számos tragédiájának is emlékeztetője, ezt nem árt jól megjegyezni (egy korábbi cikkünkben felsorolva Mohács, Nándorfehérvár, Buda és Székesfehérvár eleste, vagy éppen a Vörös Hadsereg áttörése a Kárpátok védelmi vonalán).

Ma már nem vita tárgya, hogy a napfordulók megünneplése vagy megtartása a történelem előtti korokban kereshető. Az ősi hiedelmek a világosság és a sötétség harcát látták a természeti változásokban, Egyiptomban és Mezopotámiában (magyarul Folyamköz vagy ha úgy tetszik, Eteköz) mindenképp. A téli napforduló jelenti a győzelmet a sötét erők fölött, ezért ez a pillanat jelöli ki a világ megváltójának megtestesülését. Szent Iván éjszakájára minden megváltozik. A világosság diadalmaskodásának pillanatában erőre kap a sötétség (Ármány), és elkezdődik térnyerése, rövidülnek a nappalok, és hosszabbodnak az éjszakák. Ünnepelhetnénk a világosság csúcspontra jutását, ha ez nem éppen azt jelentené, hogy máris fogyásnak indul az ereje! Lehet ez világtörvény?

Keresztelő Szent János mindenképp Jézus párja és kiegészítője. Az angyali üdvözlés napján mozdul meg a magzat az éppen félidős Erzsébetben, amikor köszönti Máriát. János születése tehát a naptárban Jézus születésének napjával éppen szemben áll. Ő lesz az, aki a Jordánánál megmutatja a világnak, hogy ki a Megváltó.

Július hónap két női szentjének életét ajánlom tanulmányozásra, mert ők is párost alkotnak, és csodás kiegészí-

tői egymásnak. Aki járt már július 22-én a Gyimesben, tudja, hogy milyen a Magdolna napi búcsú. A családok is és az egész Gyimes is megünnepli. Ez a nap ugyanis a Magdalai Mária, másképpen Mária Magdolna ünnepnapja. A katolikus hagyomány szerint ennek a Máriának testvére Márta, akinek ünnepnapja július 29-e. Az ő testvérük Lázár, akit Jézus föltámasztott. Mária olyan személy, aki elmélyed gondolataiban, figyel a szív hangjaira, és szeretettel csüng Jézus minden szaván, mozdulatán, tehát egyáltalán nem véletlen, hogy a feltámasztott Jézust is Ő pillantja meg legelőbb. Márta egy kicsit más személyiség. Szüntelenül cselekvő, igyekvő, egy perc nyugtot nem ismerő asszony, aki Jézushoz éppúgy ragaszkodott, mint a húga, Mária. Ma azt mondanánk, Márta a jótékony odaadás és önfeláldozás eszményképe, míg Mária az a hívő keresztény, akit nem elsősorban a kenyér táplál, hanem Isten igéje. Életünkben egy kicsit Márta, egy kicsit Mária követőivé kell válnunk. Oda kell figyelniük embertársaink szükségleteire, ha kell, segítségükre sietünk, és oda kell figyelniük az Úr szavára, meg kell hallanunk az üzenetét, melyhez csönd kell és béke.

Augusztus hónap két meghatározó ünnepnapja 15-e és 20-a, Nagyboldogasszony napja, avagy Szűz Mária mennybemenetelének napja, és Szent István király ünnepe. Első, szent mielőtt meghalt volna, az ország egyházi és világi vezetői előtt a kor törvényei szerint hitelesített érvényes végrendeletet adott. Országát, koronáját és népét Szűz Mária gondviselésébe adta. A krónikák szerint Nagyboldogasszony napján hunyt el. Mint apostoli király, koronája mint apostoli uralkodói jelvény, máig egyedülálló. Műve, a keresztény Magyarország, Mária védelme alatt örökké fennmaradó. A mi felelőségünk, hogy a mi közreműködésünkkel maradjon fenn!

Itt a nyár, a szabadságolások, bel- és külföldi kirándulások ideje, amikor lehetőségünk van arra is, hogy megszokott napi teendőink mellől fölkelve kikapcsolódjunk, új élményeket szerezve pihenjünk. Akkor egyszer csak megszólal egy harang, éppen misére hív, talán éppen az előbb bemutatott ünnepek valamelyikére. Gondoljunk Jézus szavaira, álljunk meg egy percre a rohanás közben, esetleg térjünk be arra a bizonyos misére, mert lehet hogy ott áll az ajtóban a Mester, vagy éppen Lázár, Márta és Mária testvére, és mi felismerhetjük őket, meghallhatjuk a szavukat, és tovább adhatjuk az örömhírt!

Örömteli vakációt kívánok!
Szent Iván napján

D.CS.

CSALÁDÜNNEP A PLÉBÁNIÁN

A Család Éve kapcsán új kezdeményezésekkel igyekszünk megszólítani a templomunk, közösségünk iránt érdeklődő családokat. Ezért június 11-ére, a pünkösd előtti szombat délutánra családi napot, Családünnepet szerveztek plébániánk Schönstadt-i Közösséghez tartozó családjai, hogy jobban megismerhessük egymást mindazokkal, akik talán még nem kötődnek olyan szorosán közösségünkhöz, de nyitottak a közeledésre.

A délután a közös vacsora előkészítésével kezdődött, majd míg a bográcsban készült a finom gulyás, a házaspárok lelki programon vettek részt, ahol a plébánia életébe nemrég bekapcsolódottak kedvéért röviden bemutatkoztunk egymásnak. Majd három házaspár mesélte el, hogy ők hogy is kerültek ide a plébániára, hogyan vesznek részt a közösség életében, milyen szolgáltatásokat teljesítenek. Ezután Attila atya vezetésével a Család Éve kapcsán a *Familiaris Consortio* című apostoli buzdítás alapján beszélgettünk a család küldetéséről.

A családnak, mint egy „miniatűr egyház”-nak papi, prófétai és királyi feladata van. A keresztény család „*arra hivatott, hogy megszentelődjék és megszentelje az egyházi közösséget és a világot is*” (*Familiaris Consortio*). Számomra fontos gondolat volt, hogy a házasságkötésünkkel, melyre Isten áldását kértük, tanúságot is tettünk a tágabb családuknak, barátaink előtt, hogy Jézussal akarjuk járni az utunkat. A házasság szentségében kapott kegyelmi ajándék pedig egész életünk folyamán elkísér, hogy Krisztusról akár minden nap – újra és újra – tanúságot tegyünk. Apostoli küldetésünk, hogy örömet, szeretetet és biztos reményt sugározzunk. Talán a biztos reményben van a legnagyobb hiány napjainkban.

A másik gondolat, ami új lendületet adott, a közös imádság fontosságáról szólt. Bár sokszor hallom és tudom, de erre most mégiscsak rácsodálkoztam: „*Ha ketten közületek valamiben egyetértenek a földön, és úgy kéri, megkapják mennyei Atyától. Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük*”. (Mt 18, 19-20) Micsoda erő, mekkora ígéret van a mi kis közös esti imáinkban!

Az elmélkedés alatt a gyerekek birtokba vették a közösségi teremben előkészített játszóházat. Igazi gyerekparadicsom volt: lehetett babázni, boltosat játszani, bábozni vagy autózni, ping-pongozni vagy szélforgót készíteni. Ha mindezek nem is, de a diafilm vetítés még a nehezebben elszakadó gyermekeket is elcsábította, a fiúk pedig focizhattak a kertben. Külön öröm volt látni, hogy milyen türelemmel, gondoskodó szeretettel vigyáztak a kicsikre a résztvevő családok nagyobb fiai-lányai, míg a szülők távol voltak.

Miután a gyerekek minden játékot kipróbáltak a teremben és a házaspárok kiscsoportos témafeldolgozása is véget ért, elkészült az izletes vacsora is. A tábortűz mellett a játék és beszélgetés még folytatódott a templomkertben egészen sötétedésig.

Mi nagyon jól éreztük magunkat, jó alkalom volt az ismerkedésre mind a házaspároknak, mind a gyerekeknek. Köszönet a szervezőknek és a felvívázóknak, reméljük még lesz folytatás!

Balogh Klári

Újra szól a Katolikus Rádió

Talán többen emlékszünk rá, hogy ez év januárjában elhallgatott a Katolikus Rádió. Akkor még nem tudtuk, hogy végleg, vagy csak átmenetileg. A bánat nem volt hosszú, mert áprilistól újra fogható Budapesten és annak kb. 40 km-es körzetében a Katolikus Rádió. Keresztény értékrendeket képviselő, tartalmas műsorokkal várják a kedves hallgatókat a 102.1 Mhz frekvencián. Bővebb információ és online hallgatás a www.katolikusradio.hu weboldalra kattintva érhető el.

Márton Tamás

Urnafülkék válthatók a
Fatimai Szűzanya Templom
altemplomában.

Érdeklődni lehet a templom
nyitvatartása idején a sekrestyében.
Tel.: 0630 266 3587

Yvette virágüzlet

Virág, ajándék, alkalmi,
menyasszonyi csokrok,
kosarak, koszorúk
megrendelhetők
1237 Bp. Vörösmarty u. 221.
Sósmocsár u. 9.
Temetősor kőépület
Tel.: 284 86 14

Szent István Védnöke

Megjelenik havonta 2500 példányban Soroksár-Újtelepen a Fatima Csillaga
alapítvány gondozásában
Felelős kiadó: Király A. plébános,
Szerkesztő: Szabóné Horváth Edina,
Kiadvány szerkesztő: Simoncsics Gy.,
Hirdetések: Tamási F. Tel.: 0620 9289 801
Cím: Szt. István plébánia 1237 Bp. Szt. László u. 149.
Mobil: 0630 266 3587, tel.: 630 2100
Email: szentistvanplebania@gmail.com, Honlap: www.fatimaisuzanya.hu

Készült a
Nemzeti Civil Alapprogram
támogatásával

